

τ *O lux beata Trinitas*, v.1-2 tilskrives Ambrosius av Milano 300-t
o Ragnhild Foss 1938
M Einsiedeln 1120

283

Tri - ei - ning, ljøs og sæ - le du, den ei - ne Gud,
vårt liv, vår tru! På him - len glar din so - lar - eld,
med ten - dra hjar - te - ljøs i kveld!

The musical score consists of three staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is written in a treble clef. The lyrics are printed below the notes. The first staff ends with a fermata over the final note. The second staff continues the melody. The third staff concludes the phrase with a fermata over the final note.

2 Kvar morgon kallar me ditt namn, / kvar kveld i bøn me søker hamn, / og ein gong sjeli, æra vår, / skal prisa deg i ævors år.

3 Trieinig Gud, på deg me trur, / du Fader som i himlen bur, / og Sonen som hev alle kjær, / og Anden som med trøyst er nær.

Norsk messe

15 KYRIE

M Thoralf Norheim

F Ky - ri - e e - le - i - son. A Ky - ri - e e - le - i - son.

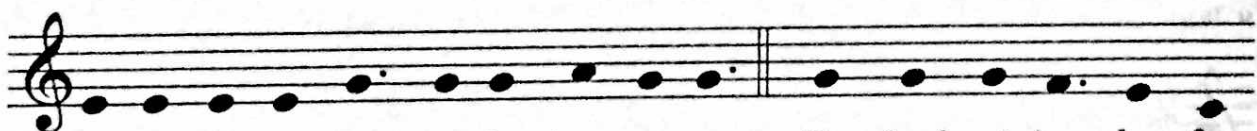
F Chris - te e - le - i - son. A Chris - te e - le - i - son.

F Ky - ri - e e - le - i - son. A Ky - ri - e e - le - i - son.

15 GLORIA

M Thoralf Norheim

P Æ - re væ - re Gud i det høy - es - te. F Og fred på jor - den for

men - nes - ker av god vil - je. A Vi pri - ser deg. Vi vel - sig - ner deg.

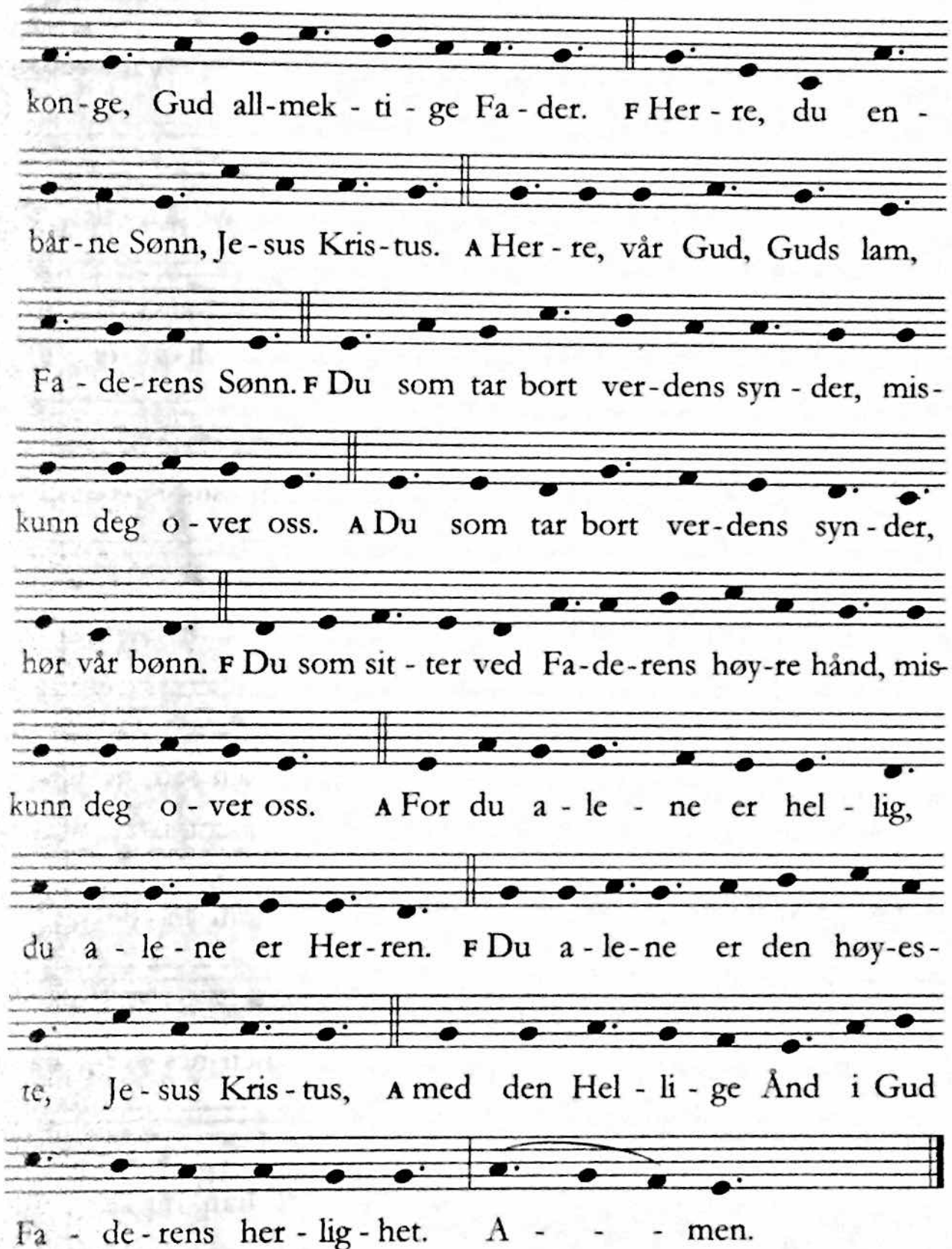

Vi til - ber deg. Vi for - her - li - ger deg. F Vi tak - ker deg

for din sto - re her - lig - het. A Her - re, vår Gud, him - le - nes

Norske og latinske messer (kyrialer)

kon-ge, Gud all-mek - ti - ge Fa - der. F Her - re, du en -
bår - ne Sønn, Je - sus Kris - tus. A Her - re, vår Gud, Guds lam,
Fa - de - rens Sønn. F Du som tar bort ver - dens syn - der, mis -
kunn deg o - ver oss. A Du som tar bort ver - dens syn - der,
hør vår bønn. F Du som sit - ter ved Fa - de - rens høy - re hånd, mis -
kunn deg o - ver oss. A For du a - le - ne er hel - lig,
du a - le - ne er Her - ren. F Du a - le - ne er den høy - es -
te, Je - sus Kris - tus, A med den Hel - li - ge Ånd i Gud
Fa - de - rens her - lig - het. A - - - men.

153

r Dan 3,52
M Helge Høgrud

Opp-høy - et og pri - set i e - vig - het!

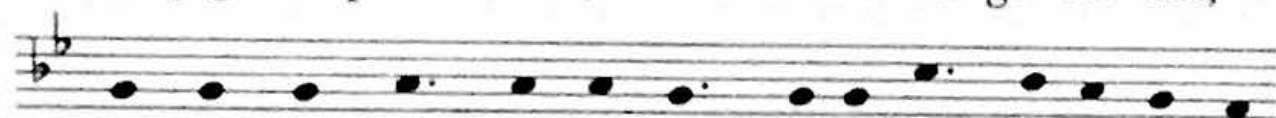

15 CREDO

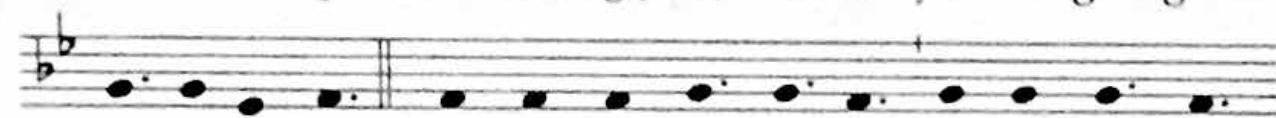
M Thoralf Norheim

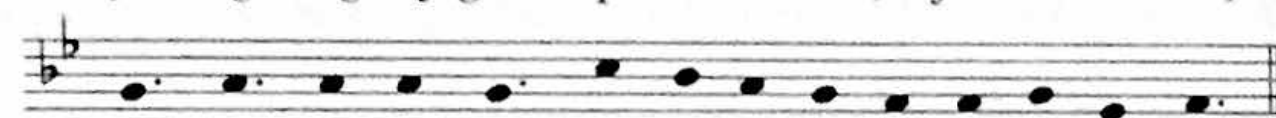
♩ Jeg tror på én Gud, ♪ den all-mek - ti - ge Fa - der,

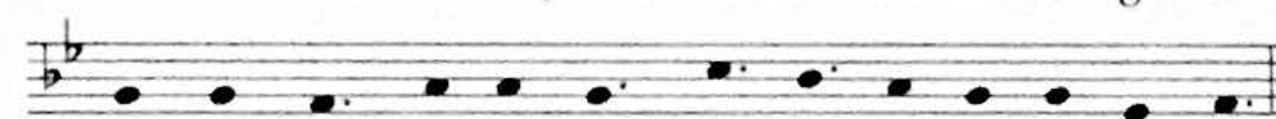
♩ som har skapt him - mel og jord, ♪ al - le syn - li - ge og u -

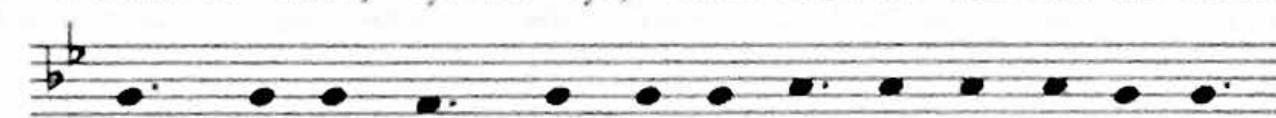
♩ syn - li - ge ting. ♪ Jeg tror på én Her - re, Je - sus Kris - tus,

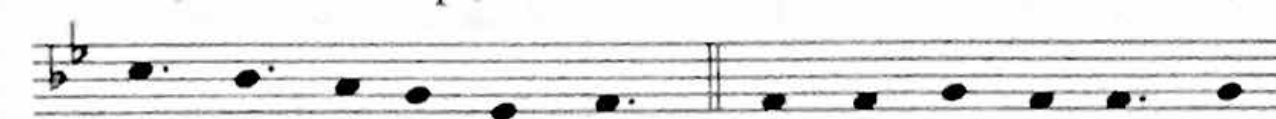
♩ Guds en - bår - ne Sønn, ♪ født av Fa - de - ren fra e - vig - het.

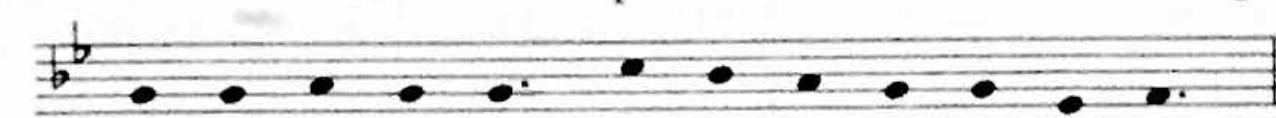
♩ ♪ Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den san - ne Gud.

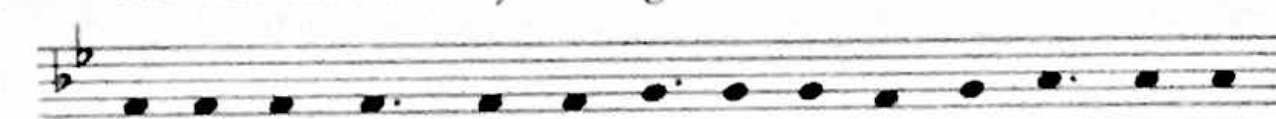
♩ ♪ Født, ik - ke skapt, av sam - me ve - sen som Fa - de - ren,

♩ ved ham er alt blitt skapt. ♪ For oss men - nes - ker og

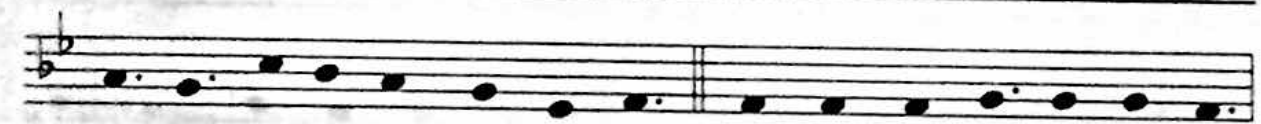

♩ for vår frel - ses skyld steg han ned fra him - me - len.

♩ ♪ Han er blitt kjød ved den Hel - li - ge Ånd av Jom - fru Ma -

ri - a og er blitt men - nes - ke. F Han ble kors - fes - tet for oss,

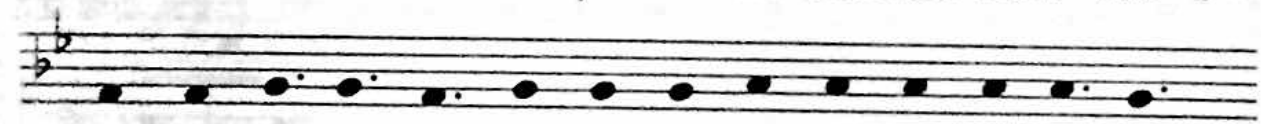
pint un - der Pon - ti - us Pi - la - tus og grav - lagt. A Han opp - stod den

tred - je dag, et - ter Skrif - ten, fór opp til him - me - len, og

sit - ter ved Fa - de - rens høy - re hånd. F Han skal kom - me i -

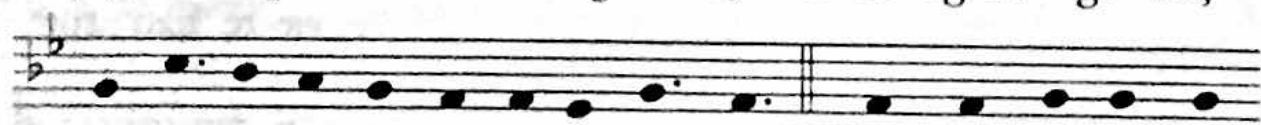
gjen med her - lig - het og døm - me le - ven - de og dø - de,

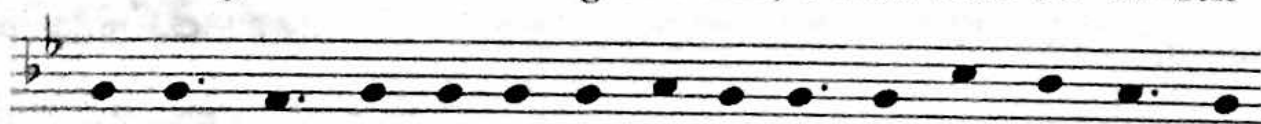
og på hans ri - ke skal det ik - ke væ - re en - de.

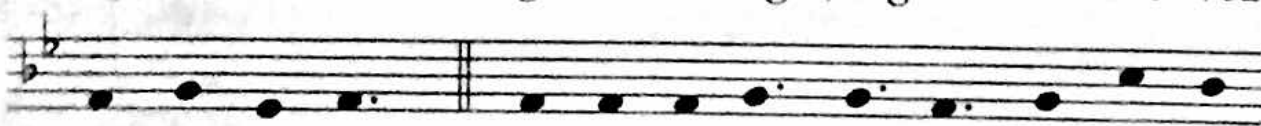
A Jeg tror på den Hel - li - ge Ånd, Her - re og liv - gi - ver,

som ut - går fra Fa - de - ren og Søn - nen, F som med Fa - de - ren

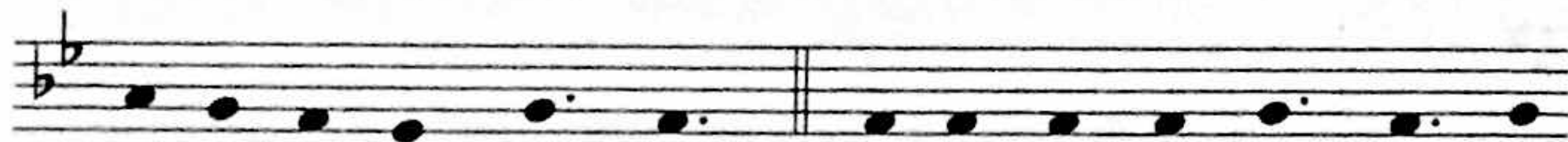
og Søn - nen til - bes og for - her - li - ges, og som har talt ved

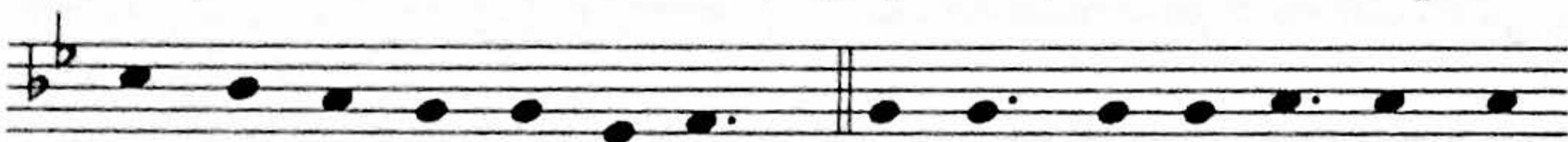
pro - fe - te - ne. A Jeg tror på én, hel - lig, ka - tolsk og

Messens liturgi

a - po - sto - lisk Kir - ke. ¶ Jeg be - kjen - ner én dåp til

syn - de - nes for - la - tel - se. ¶ Jeg ven - ter de dø - des opp -

stan - del - se og det e - vi - ge liv. ¶ A - men.

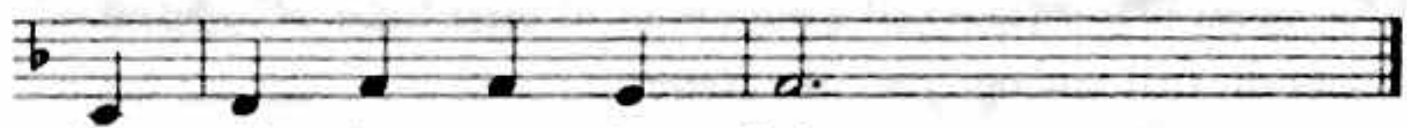
Den blom-ster - tid nu kom - mer med lyst og
 den kjæ - re ly - se som - mer, da gress og

gle - de stor, Nu var - mer sol i li - de alt
 grø - de gror.

som har væ - ret dødt; med hver den dag mon skri - de,

blir all ting som gjen - født.

2 De fagre blomsterenger / og akreer rad på rad, / de grønne
 urtesenger / og skog som skyter blad, / de skal oss høyt påminne /
 hvor Gud er stor og god, / som år for år lar rinne / sin nådes rike flod.

3 Vi hører fugler sjunge / med mangehånde lyd, / skal ikke da vår
 tunge / lovsynge Gud med fryd? / Min sjel, opphøy Guds ære / med
 lov og gledesang, / han vil oss nådig være / nu som så mangen gang!

4 Men kjære Jesu Kriste, / vår gledesol og skinn, / la hjerteisen
 briste / og smelte i vårt sinn! / La kjærlighetens sæle / og søte ånde
 gå / igjennom våre sjele / at kvege blomster små!

5 Du Sarons rene lilje, / Guds blomst i grønne dal, / du vende deg
 til vilje / mitt hjertes attrå all! / La dugg av Sion komme, / at min
 fortørked' ånd / må stå som rosens blomme / i lys på Libanon!

6 Gud signe årets grøde, / og fruktbar gjør vårt land! / Gi oss
nødtørftig føde, / velsigne land og strand! / La dine budord følges, /
og fød oss med ditt ord, / la nådens lys ei dølgjes / for oss på denne
jord!

15 SANCTUS

M Thoralf Norheim

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her - ren, hær - ska - re - nes Gud!

Him - le - ne og jor - den er ful - le av din her - lig - het.

Ho - san - na i det høy - e! Vel - sig - net væ - re han som

kom - mer i Her - rens navn. Ho - san - na i det høy - e.

M Thoralf Norheim

AGNUS DEI 15

Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der, mis-kunn deg

o-ver oss. Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der,

mis-kunn deg o-ver oss. Guds lam, som tar bort

ver-dens syn-der, gi oss din fred.

O Hel - li - ge Tre - e - nig - het, du lys, som ei av

ned - gang vet, din sol er slukt, la i vårt sinn ditt

gud - doms - lys gå sa - lig inn!

2 Din lov er årle* oss i munn, / og ydmyk bønn om aftenstund; /
igjennom tiden tung og trang / deg priser, Gud, vår arme sang.

3 Gud Fader evig ære skje, / Guds Sønn som ville til oss se, / Guds
Ånd, vår trøst og salighet, / lov, takk og pris i evighet!

* tidlig

T Innsbruck 1640
O Olav Rune Ekeland Bastrup 1992
M Innsbruck 1640

571

Ma - ri - a, bred din kap - pe ut og vern oss, du vår
him - mel - brud, så tryg - ge un - der den vi står når
stor - me - ne i - mot oss slår. *Omkv:* Å, dron - ning, du vår
Mo - der, gi oss av him - lens go - der.

2 Din kappe rekker vidt og bredt / og favner kristenheten spredt, /
den dekker hele verden vid / og er vårt ly til evig tid. / Å dronning,
du vår Moder, / gi oss av himlens goder.

3 Maria, hjelp din kirke her / som hårdt i striden såret er, / og
jag vår fiende på flukt / og dekk oss med din kappe smukt. / Å,
dronning, du vår Moder, / gi oss av himlens goder.